

22/12

Ryssland deporterar

Det estniska nationalrådet och andra representanter för de baltiska folken — vilkas vederhäftighet många gånger bekräftats — gav i går ett skakande meddelande om planerade och redan inledda deportationer från Baltikum. Det anses att tidigare efter den ryska ockupationen av dessa länder minst 10 procent av befolkningen, eller omkring en halv miljon människor, likviderats, i huvudsak genom förvisning till slavläger i det inre av Ryssland eller Sibirien. Detta innebär att de baltiska staterna berövats den ojämförligt största delen av de människor som genom sin ställning i förvaltning, fackorganisationer, partier och näringsliv kunnat bilda en kärna i nationernas strävan att bevara sin egenart och sin frihetskänsla. Nu skall ryssarna ånyo börja med en deportation i stor skala; det beräknas att ytterligare 100 000 människor, huvudsakligen ungdomar, skall sändas från sina hemländer till Ryssland och Sibirien. Det är fråga om ett fullföljande av ett folkmord.

Anledningen till de nya deportationerna synes vara att ungdomen, trots förtrycket och propagandan, fortfarande står fast på frihetslinjen och att ryssarna därför fruktar att rörelser av samma art som i Polen och Ungern skall framträda i Baltikum. Både bland representanter och arbetare har en motståndslinje samlat av de unga; det berättas

särskilt att studenterna vid universiteten är kritiska mot det ryska försöket att genom intellektuell dressyr göra dem lydaktiga, och ett tecken på reaktionen är att den kommunistiska estniska ungdomsorganisationen gått ner i medlemsantal.

Dessa nya ohyggligheter visar — det är det enda ljusa i bilden — hur svårt det är att förnta ett folks frihetskänsla. Från generation till generation håller sig tron på självständighet och självstyrelse levande, trots att man är praktiskt taget avspärrad från den fria världen, saknar tillgång till utländsk press och litteratur och systematiskt pressas till likriktning i det ryska tyranniets tecken.

Det estniska nationalrådet har tillställt delegationerna inom Förenta nationerna en promemoria och en protest. Det är att hoppas att de demokratiska folken åtminstone gör de undertryckta den tjänsten att de brännmärker det ryska folkmordet. Vad som hänt belyser vilken förnedring som de rysk-svenska vänskapsbesöken under de senaste åren, omfattande även baltiska förrädare och en flottvisit i Baltikum, har varit från svensk synpunkt. Det är med äckel man tänker på alla de dumma, simpla och bedrägliga uttalanden som gjorts av Sveriges representanter under avspänningstillusionernas korta tid.